

onda su se odijelile na razne strane. Jedna je ostala pod Visom, dvije su otplovile prema jugu, da krstare između Krfa i Boke, dvije su stražile pred ušćem Neretve, a šesta je imala da krstari uzduž cijele obale, od Kvarnera niže. Ta se je šesta galija zvala »Stella«. Bila se usidrila pod Splitom, a treći je dan imala da nastavi put između nizova sjevernih naših otoka.

Nadkomes »Stelle«, Alfonso Bovini, bio je još mlad čovjek, kakvih pet godina stariji od Barbariga. Visoka stasa, donekle pognut, dugoljasta lica, zelenkastih očiju, bio je već dobrano čelav. Oči su mu neprestano nesigurno igrale. Na vanjštinu je svoju pomno pazio, pripisujući baš toj pažnji velik dio svojih brojnih uspjeha kod kćeri republike svetoga Marka. Bio je prilično i načitan, a doživio je svega i svašta, pa mu je razgovor bio zanimljiv. Ne bi se moglo reći, da je bio zanešen za morem, pa se stoga nije rado primio zapovjedništva na »Stelli«, koliko niti njegov prijatelj nije rado došao u Split; ali, što no riječ, sila kola lomi, pa je i on nekako od nevolje postao prvi na ratnom mletačkom brodu. Naravski, u svojstvu nadkomesa nije se dalo bogzna kako potkožiti, jer »sprtice« na galijama nije bilo, ali ipak, bilo je tu uzdržavanje broda, pa hrana časnika, vojnika, mornara i nesretnih galijota. Bilo je dakle načina da se zaštedi u svoti, kojom je nadkomes raspolagao tijekom godine. Samoga baškota trebalo je svaki mjesec 11—12 tisuća komada. Za potrebe galije, ne računajući uzdržavanje njezina korita, trebalo je svakog mjeseca kakvih osam stotina dukata. Od te je svote otpadalo na plaću nadkomesa ciglih dvadeset dukata. Kad se s jedne strane to uvaži, a s druge ako se ne zaboravi, da se doznačena svota za uzdržavanje galije nije smjela prekoračiti, ali da nije o njoj trebalo niti računa nikomu polagati, nameće se sama po sebi misao, da su nadkomesi već po prirodi stvari bili upućeni na svoje vrste »štednju«, da ne ostanu kod golih svojih dvadeset mjesečnih dukata! —

Još se nije bio počeo loviti mrak, kad je uz splitsku obalu, uz mali muo, pristao čamac »Stelle«, iz kojega je iskočio, ali ne baš lagano, nadkomes Alfonso Bovini. Na mulu se okrenuo prema svojim ljudima, te im je mrka lica kratko odrezao:

— Prije pola noći čekajte me na istom mjestu!

Momci su ga iz čamca pozdravili i odmah se otisnuli prema galiji. —

Marko Barbarigo, prema vladajućoj ceremoniji, dočekaao